

dalo povod, da se je začela razpravljati kandidatura Ljubljanskega mesta. Dr. Costa povdarja, naj se nihče za kandidata ne stavi, kdor ne razvije odločnega programa. Če se izneveri, ga je potem lahko opomniti, da se postopanje njegovo ne strinja z njegovim programom, kakor se je zgodilo to pri dr. Zarniku in dr. Klunu. Govori se o kandidaturi dr. Razlaga; al on se je v „Narodu“ očitno izrekel za kandidaturu na Notranjskem, katero so mu mladoslovenci ponudili. Tam je on naš nasproten kandidat, a prečudno nasprotje, pravi „unicum“, bi to bilo, da bi ob enem v Ljubljani bil naš kandidat! Dr. Costa stavi tedaj predlog: „naj udje katoliško-političnega društva od kandidata Ljubljanskega mesta zahtevajo odločen program“.

V daljnem razgovoru pripoveduje gosp. Regali o shodih, katere so nekateri mestjani zlasti obrtniškega in kupčijskega stanú zarad dr. Razlagove kandidature imeli, in g. Klun opominja na nepristojnost, ako bi dr. Razlag se ob enem kandidiral za Ljubljano in na Notranjskem, tukaj na ramah staroslovencev, tam na ramah mladoslovencev. Ako se narodni volilci v Ljubljani porazumejo, da vsi enoglasno volijo dr. Razlaga in mu pripomorejo k zmagi, bilo bi dosledno, da se tudi Notranjski volilci zedinijo o našem tamošnjem kandidatu. Govornik tedaj želi, naj dr. Razlag, ako se v Ljubljani stavi za kandidata in on to kandidaturu sprejme, od kandidature na Notranjskem odstopi. Konečno je bil predlog dr. Coste enoglasno sprejet, da naj se nihče ne stavi za kandidata, kdor odločno ne razglasi svojega programa; dandanes mora na političnem polju vsak „barvo dati“, a ne je skrivati v frazah, katere bi papež ravno tako lahko podpisal, kakor Mazzini, in razen tega se je še sklenilo, da se v kratkem zavoljo kandidature Ljubljanske zbor še enkrat snide.

— (*Delitev konjskih premij.*) V Radolico se je veliko manj konj pripeljalo, kakor se je pričakovalo, na dalječ znano konjerejo v tem političnem okraju. Al vzrok temu je brž ko ne gotovo ta, da se konjerejci še niso dosti soznali s tem, kdaj in kakšen konj dobi premijo ter so bili toraj v prevelikim dvomu, ali bode njih živina vredna premije ali ne. Dalje je pa važen vzrok tudi ta, da je kupčija z enoletnimi žebički in tudi žebicami v druge dežele jako v cvetji, ter da se Bohinjci niso vdeležili zavoljo predolgega pota in velike zamude; Dolinci so le 2 vdeležnika imeli. Pri vsem tem se je nadjati prihodnje leto obileje vdeležbe, in to tudi takrat, ko bi ministerstvo po predlogu komisije Kranjske dovolilo tudi Bohinjcem konkursno štacijo v povzdigo konjereje, za katero se sliši, da bodo tudi prosili. Videli smo pa tu: 11 žebic, 10 kobil z žebetom, 1 enoletnega žebička Pincgavskega plemena, 2 privatna žebca plemenjaka Pincgavskega plemena. — Za žebice so dobili: Mihael Beravs iz Brez 8 cekinov z medaljo, Janez Dolar iz Vrbe 6 cekinov z

medaljo, Jožef Vovk iz Hraše, Janez Marovt iz Radovne, Janez Tarman iz Kranjske gore, France Stroj iz Dvorske vasi, Janez Mandelc iz Mlinega in Tomaž Vogelc iz Predtrga pa po 4 cekine. — Za kobile z žebetom so dobili: Peter Teran iz Vrbe 8 cekinov z medaljo, Ignacij Rozman iz Voše in Matevž Gogala iz Vrbe po 6 cekinov z medaljo, Jožef Papler iz Brezovice pri Kropi in fužine Javorniške po 4 cekine z medaljo; ti 4 cekini se niso oddali, ker je zastopnik fužin izrekel, da jih prepusti komisiji v porabo pri delitvi premij drugim. Mihael Maček je dobil za enoletnega žebička 6 cekinov z medaljo. Za žebce plemenjake sta dobila: Janez Kolman iz Žapuže 8 cekinov in Jožef Vovk iz Vrbe 6 cekinov.

— (*Gospodarjem Kranjskim, kateri ovce redijo*), naznanja družba kmetijska, da bode spet letos Trbiške in Jezerske ovce delila. Kdor želi ovna ali ovna z ovco vred, naj se oglasi pri družbi do konca tega meseca, in po pismu predstojnika kmetijske podružnice ali župana naj spriča, da se že z ovčjo rejo peča in da je v ondašnji okolici veliko ovac.

— (*Slovensko gledališče.*) Druga slovenska predstava dramatičnega društva bode v pondeljek 13. oktobra. Predstavljal se bode igra v 4 dejanjih „Graščak in oskrbnik“ iz poljskega poslovenjena. Daljne dve predstave ta mesec ste v pondeljek 20. in v nedeljo 26. oktobra.

— (*Slovensko gledališče.*) Za letošnjo slovensko gledališko sezono, katera se je pričela v nedeljo dne 5. oktobra z igro „Trdoglavec“, se občinstvo lahko že zdaj naroči na sedeže v parterji in na galeriji za 24 rednih predstav, za vsak mesec po 4 predstave, počenši z mesecem oktobrom t. l. do vsetega marcija 1874. l. ali pa le na 12 predstav, meseca oktobra, novembra in decembra — pri blagajniku dramatičnega društva g. Dragotinu Žagarju.

Cena brez vstopnine je za 1 fauteuil v parterji za 24 predstav 7 gld. 20 kr., 1 sedež v parterji za 24 predstav 4. gld. 80 kr., 1 sedež na galeriji za 24 predstav 9 gld. 60 kr., 1 fauteuil v parterji za 12 predstav 3 gld. 60 kr., 1 sedež v parterji za 12 predstav 2 gld. 40 kr., 1 sedež na galeriji za 12 predstav 4 gld. 80 kr.

Listnica vredništva. Naj nam nikar za zelo ne vzamejo mnogi gosp. dopisniki, da danes ni bilo mogoče natisniti njihovih cenjenih dopisov.

Popravek. V poslednjem listu na strani 324. je v 2. vrsti od zgoraj izostala cela vrsta: „odpoveduje deželnemu poslanstvu; to se je naznanilo“ itd.

Kursi na Dunaji 7. oktobra.

5% metaliki 69 fl. 15 kr.

Narodno posojilo 73 fl. 30 kr.

Ažijo srebra 107 fl. 25 kr.

Napoleondori 9 fl. 4 kr.

Gospodom volilcem Žužemberškega, Trebanskega, Mokronoškega, Rataškega okraja in Kočevske okolice!

Ker se je gospod Emanuel Tomšič zarad silno hude bolezní kandidaturi odpovedal, so si ondotni volilci namesti njega za poslanca zbrali v državni zbor

gosp. doktorja Jurija Sterbenca

v Ljubljani, katerega za ta volilni okraj tedaj tudi podpisani odbor živo priporoča.

V Ljubljani 7. oktobra 1873.

Izvrševalni volilni odbor za Kranjsko.